

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Sancti Cosmæ de Vicovario, ejusque fratribus tam præsentibus
quàm futuris regularem vitam professis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

vivus adductus, ut vel sic posset evadere, juramento firmavit quod sibi vel suis præterquam I. monacho & Constant. quæstionem super iis de cetero non moveret. Propter cuius enormitatem excessus venerabilis frater noster Antisiodorensis Episcopus, qui loci diocesanus existit, Ecclesiam & villam Sessiacensem supposuit interdicto. Postmodum verò eum idem Presbyter jam convaluisse utcuque, Abbas sancti Germani, ad quem Sessiacensis pertinet prioratus, auctoritate quarundam generalium litterarum obtentorum antequam dictus Presbyter præfatam Ecclesiam habuisset, coram iudicibus Aurelianensibus eundem traxit in causam; sæpe dicto Priore occasione aliarum litterarum similiter generalium ipsum nihilominus citari Bituricas faciente, ut sic jugibus deficeret laboribus & expensis. Vnde consumpto modico patrimonio quod habebat, necessaria tandem coactus est mendicare. Et licet constaret eum malitiosè vexatum, iudices tamen ei cum instantia postulanti expensas restitui non fecerunt. Ceterum Prior à jamdicto Aurelianensi Episcopo & conjudicibus suis auctoritate nostra excommunicationis sententia innodatus pro eo quod pertinaciter veniebat contra ordinationem eorum factam super provisione Presbyteri memorati, per nuntium suum nobis suggerere procuravit quod idem iudices post appellationem ad nos legitime interpositam supposuerant terram suam & homines interdicto; & sic de lata in eum excommunicationis sententia, diocesanus etiam interdicto, ac ordinatione provisionis, dicti Presbyteri non habita mentione, nostras ad Abbatem sancti Benigni Divionensis & conjudices suos litteras impetravit. Qui eidem Presbytero personaliter coram eis præfixo sibi termino comparenti petitas deliberandi inducias denegarunt & legitimas exceptiones ipsius, quas tam super excommunicatione Prioris quam suspitione litterarum, quarum filium ruptum certius videbatur, ac etiam interdicto diocesanus Episcopi opponebat, admittere recusantes, post appellationem ad nos his & aliis causis à prædicto Presbytero interpositam, sententiam interdicti, quam Aurelianensis Episcopus & conjudices ejus interram Prioris protulerant, in ejus præjudicium revocarunt. Quo prætextu jamdictus Prior, licet excommunicationis sententia, quam idem Aurelianensis Episcopus & conjudices sui protulerant in eundem, remanserit innodatus, & in-

terdictum in Ecclesiam & villam de Sessiacò à diocesanò Episcopo pro verberatione dicti Presbyteri promulgatum relaxatum non fuerit, divina tamen celebrare præsumit, & per se ac monachos suos parrochianis sæpètati Presbyteri ecclesiastica sacramenta ministrans, oblationes pertinentes ad ipsum in proprios usus convertere non veretur. Quia igitur hæc, si vera sunt, sub dissimulatione transire nec volumus nec debemus, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus si vobis constiterit de præmissis, revocato in statutum debitum quicquid per dictos Abbatem sancti Benigni & conjudices ejus post appellationem ad nos legitime interpositam in præjudicium præfati Presbyteri extitit attentatum, interdicti & excommunicationis sententias tam à sæpètato Episcopo Aurelianensi & conjudicibus suis quam à loci diocesanò in villam & homines de Sessiacò promulgatas faciatis usque ad satisfactionem condignam firmiter observari. Illos verò quos in sæpètatum Presbyterum constiterit manus temerarias injecisse tamdiu excommunicatos publicè nuntiatis & faciatis ab omnibus arctius evitari donec passo injuriam satisfecerint competenter, & cum vestrarum testimonio litterarum ad sedem venerint apostolicam absolvendi, non obstantibus litteris quas à venerabili fratre nostro Episcopo Tusculano super absolutione sua obtinuisse dicuntur tacita veritate. Priorem verò, si eum in hoc constiterit fuisse culpabilem vel excommunicatum celebrasse divina, ab officio beneficioque suspensum ad nostram præsentiam cum vestræ litteris veritatem plenius continentibus transmittatis. Expensas autem quas eundem Presbyterum fecisse constiterit per malitiosam vexationem Abbatis sancti Germani & antedicti Prioris, sicut justum fuerit, restitui faciatis eidem; in præmissis omnibus sublato appellationis obstaculo processuri. Testes autem, &c. usque subtraxerint, per censuram ecclesiasticam appellatione cessante cogatis veritati testimonium perhibere. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani 1v. Idus Junij, pontificatus nostri anno decimo quinto.

*ABBATI SANCTI COSMÆ
de Vicovario, ejusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum.*

Quotiens postulatur à nobis quod religioni & honestati convenire dinosc-

*Epist. 110.
Recipiuntur*

sub protectio-
ne sedis apol-
tolice.

citur, animo nos decet libenti concedere & juxta petentium voluntatem consentaneum rationi congruum suffragium imperitari. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & monasterium ipsum sancti Cosmæ, quod ad jus & proprietatem beati Petri specialiter pertinet, ad exemplar felicitatis memorie Celestini Papæ prædecessoris nostri sub beati Petri & nostra protectione suscipimus & præsentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuente ut ordo monasticus &c. usque illibata permaneant, in quibus hæc &c. usque vocabulis Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est cum omnibus pertinentiis suis, Ecclesiam sancti Viti de Vicovaro cum omnibus pertinentiis suis, sanctæ Mariæ de Marcianello, sancti Petri de Ferrata, sanctæ Mariæ de Cantalupo, & sancti Felicis Ecclesias, cum omnibus pertinentiis suis, jus quod habetis in Ecclesiis sancti Salvatoris & sancti Nicolai de Cantalupo, Ecclesiam sancti Angeli de Rocca Iovere, quatuor denarios Papienses pro pensione ab eadem Rocca, in Vicovaro Ecclesiam sanctæ Lucie cum pertinentiis suis, Ecclesiam sancti Januarij de Catania, cum pertinentiis suis, Ecclesiam sanctæ Eugeniæ cum pertinentiis suis, quinque denarios Papienses quos à monasterio sancti Clementis Tiburtini percipere debetis, casalem Cerriti Plani, & casalem in Martianello cum pertinentiis suis. Ad hæc statuimus ut idem monasterium vestrum nulli nisi Romano Pontifici sit subiectum, nec ab eo quicquam ab alio aliquo Clerico seu laico exigatur, excepto uno prandio quod Tiburtino Episcopo cum septem tantum personis semel in anno, si ipsum ad monasterium vestrum forte venire contigerit, persolvetis. Chrisma verò, oleum sanctum &c. usque quod postulatur impendat. Præterea quatuor molendina de Precis, quæ sedent in pede ripæ sanctorum Cosmæ & Damiani, molendinum quod sedet sub fonte Piccaroli, sedium molendini in rivo de Runci, molendinum in eodem loco quod habetis cum Iohanne de Runci, & terram quam habetis in tenimento Sambuci, vobis nihilominus auctoritate apostolica confirmamus. Sepulturam præterea ipsius loci &c. usque nullus obstat. Salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum à quibus mortuorum corpora assumuntur. Decernimus ergo &c. usque usibus omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate. Ad iudicium autem hujus perceptæ à fede

apostolica libertatis duas libras cere nobis nostrisque successoribus annis singulis persolvetis. Si qua igitur in futurum &c. usque districtæ subjaceat ultioni. Cunctis autem eidem loco &c. usque præmia æternæ pacis inveniunt. Amen. Datum Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij Idibus Junij, Indictione xv. incarnationis dominicæ anno M C C X I I. pontificatus vero Domini Innocentij Papæ III. anno decimo quinto.

GLASGVENSI ET BRECHINENSI
Episcopis.

Dilecti filij H. Archidiaconus & Capitulum Ecclesie Dunkeldensis, & Abbas de Scona, Prior de Insula, & universus clerus Dunkeldensis diocesis suis nobis litteris intimarunt quod bonæ memoriæ R. Episcopi eorundem viam universæ carnis ingresso, ipsi convenientes in unum de substitutione Pontificis tractaturi, dilectum filium Iohannem Archidiaconum Laodoniæ, invocata spiritus sancti gratia, in Episcopum sibi concorditer elegerunt, & carissimus in Christo filius noster Willelmus Scotiæ Rex illustris electioni eorum benignum assensum præbuit, sicut ipsius litteræ testantur. Unde dilecti filij R. & R. nuntij eorundem nobis humiliter supplicarunt ut cum præfata Ecclesia sedem apostolicam nullo mediante respiciat, electionem ipsam auctoritate apostolica confirmantes, ipsum faceremus in Episcopum consecrari. Verum P. nuntius venerabilis fratris nostri Episcopi sancti Andree in nostra præsentia constitutus postulavit instanter ut cum de consuetudine hæcenus observata idem Episcopus, ut dicebat, Episcopos Scotiæ debeat consecrare, præfatum electum consecrandum ad eum mittere dignaremur. At nuntij memorati, bonæ memoriæ Celestini Papæ ac nostrum privilegium allegantes, in quo continetur expressè quod omnes episcopatus Scotiæ immediate apostolicæ sedi subsunt, inter quos connumeratur & iste, asseruerunt quod præfatus Episcopus id sibi de jure non poterat vindicare. Sed & nuntius supradictus proposuit quod idem Episcopus super hoc apostolicæ sedis erat scripto munitus. Quia igitur idem nuntius intentionem suam fundare non potuit, & Ecclesiæ memoratæ tamdiu differre consecrationem electi sui posset esse valde damnosum, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus exami-

nata